

...ЯАХА ЮМ

– Даша, ши тоогоо бодожо байгаарай,– гэжэ хэлэжэрхёод, Дондог өөрынгөө таһалгаһаа гүйжэ гарана. Тоогоо бодожо ядажа һуһан Даша хойноһоонь харабашьегүй. Дондог удангүй орожо ерэбэ. Тиһэдэнь Даша толгойгоо үргэжэ, хурса нюдэдөө һүрмэгэд гүүлэн хараад:

– Хаана ошообши? – гэнэ.

Дондог домбогор уралнуудаа урмайлган энеэбхилээд:

– Ерэ даа,– гэжэ хургаараа зангаад, баһа ябашаба.

Дашын ошоходо, Дондог нэгэ-нэгэ халбага һая гаргаһан агшуун зөөхэй хээд, лепёошхо хухалжа табяад, сайлая гэбэ. Хүбүүд амтархан эдеэлнэ. Урда урдаа табиһан зөөхэйнгөө дууһахада, Дондог ехэ шаажан улхантай зөөхэй үхэг сооһоо гаргажа:

– Үшөө нэгэ-нэгэ халбага эдижэрхие. Хүгшэн эжы хороһон үгыеньшье тухайлхагүй байха,– гэбэ. Дашын шарайнь барагар боложо, уруугаа харан, аалиханаар бодоод, тоогоо бодожо байһан таһалга тээшээ ябашаба.

– Даша, яагаабши? – гээд Дондог хойноһоонь гүйбэ.

– Би иигэжэ нюужа эдижэ байнабди гэжэ мэдээгүйлби. Мэдээ һаа эдихэгүй һэм. Хүгшэн эжын хараадаг хада тиигэнэлби.

– Үгы, бараг ааб даа.

– Шини муу юумэ хээгүй һаашни хүгшэн эжышни хараахагүй һэн,– гэжэ хэлээд, Даша уруугаа хараад һуушана.

– Нэгэ, хоёр халбага зөөхэй нюугаад эдижэрхихэдэ яаха юм,– гэжэ Дондог өөрыгөө үмөөрнэ.

– Ехэшье юумэ хулууһан, багашье юумэ хулууһан адли ха юм,– гэжэ Дашын хэлээд, муухайгаар харахада, Дондог сохюулһан юумэдэл хүрин улаан боложо, саашаа нэнгэшоо һэн.

www.nomoihan.com